

180.

MK - DR. GRUBICZY LÁSZLÓNAK

[Gleichenberg, 1890. július 9.]

Kedves Barátom!

Hallom, hogy Závory Sándor születése napját tartjátok ma. Nem akarom azt mondani, hogy t. barátom rosszkor született. Inkább maradok amellett, hogy én betegedtem meg rosszkor.

Érzem, hogy ott kellene lennem köztetek, akik őt ünnepelitek, mert én tartozom neki a legtöbbel. Először a hangomat adta vissza. Az igaz, hogy valami tetszetős, hasznos dologra még eddig nem használtam, de fordulhat az idők szele, mikor a szerény, okos és sima »igen«-eknek dörgő, kevély »nem«-ekké kell majd válniuk!

Először, mondom, visszaadta a hangomat, másodsor nyertem általa egy jó barátot, aki visszaadta a kedélyemet. S ez a gyöngéd, jó barát ő maga.

Tudasd hát kérlek vele, hogy szellemileg én is köztetek vagyok (ámbátor a vendéglősnek nem lehet valami nagy öröme a szellemi kosztosokban), s hogy szívből osztozom a ti jó kívánataitokban.

Éljen a doktor sokáig, és - ne engedjen bennünket se meghalni!

Tisztelő barátod:

Mikszáth Kálmán

Forrás: www.arcanum.hu/hu/online-kiadvanyok

476.

DR. ZÁVORY SÁNDOR - MK-NAK

[Budapest, 1910. máj. 21.]

Kedves Kálmán!

Jubileumod alkalmából történt ünnepeltetésed fáradozalmait kipihenhatted már annyira, hogy az én együgyű gratulálásomat meghallgathatod.

Nagyon örülök, hogy ragyogó írói pályád 40 éves fordulóját jó egészségben megérted.

Engedje meg a Gondviselés, hogy dicsőséged verőfényében még sokáig sütkérezhess.

Sok szép dolog történt veled. De hogy doktorrá avassanak; az már méltatlanság volt ellened.

Midőn Thaly Kálmán Kossuthot az Akadémiába beválasztatni ajánlotta: Kossuth tiltakozott ezellen. Véleményem szerint helyesen tette. Kossuthra nem lehetett megtiszteltetés, hogy őt lehúzzák a szürke akadémikusok közé abból a szédítő magasságból, ahova önteremtő erejéből emelkedett s impozáns nagyságában egyedül állott.

Hirtl, a világhírű bonctanudós a Práterben sétált gyors tempóban. Gondolataiban mélyen elmerülve egy katonatisztbe ütközött.

- »Saukerl!« (disznó) szólt mérgesen a tiszt.

- Selbaráner! (az vagy magad) válaszolt Hirtl. Erre a tiszt elébe ugrik Hirtlnek, hogy kérdőre vonja.

- Sie! Sehen's nicht, dass ich ein General bin? (Hallja maga, nem látja, hogy én generális vagyok?)

- Wass? General, General, Generäle gibt s - viele Generäle, aber Hirtl gibt's nur einen, und dass bin ich! (Mit? General, generális van akármennyi, de Hirtl csak egy van, s az én vagyok.)

Hát doktori címe Szigeti Mártonnak is van, meg Ketzlernek is adtak olyat. Mi az neked? Te Mikszáth vagy! Téged már nem díszíthet se doktori cím, se ordó; minden hiábavalóság, mint a prédikátor mondaná.

Engem végtelenül meghatott, midőn a párizsi Père Lachaise temető kapuján belépve, jobbról az első sírkövet megláttam. Egyszerű obeliszk. Olyan mint a kerepesi temetőben Török Pálé. Csak egy szó van rávésve, egy név: Aragón. Semmi több, még keresztnév sem. A nagy tudós e síremlékének kigondolása méltó volt a nagy nemzet akadémijához.

De már hogy neked dominiumot adott a nemzet jubileumi ajándékkal: ezzel túltett a francia akadémián.

»Egyed vígassággal a te kenyeredet és igyad vidámsággal a te borodat«, amit az a dominium termeni fog. (Prédikátor: IX. 9.)

[Aláírás]

Forrás: www.arcanum.hu/hu/online-kiadvanyok